

ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್

ಕರ್ನಾಟಕ
ಸರ್ಕಾರ
'ಅನ್ನಭಾಗ್ಯ'ದಡಿ
ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು
ಸರಬರಾಜು
ಮಾಡಲಾಗದೆ,
ಬಡವರ ಖಾತೆಗೆ
ದುಡ್ಡನ್ನು
ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು
ವಿತ್ತೀಕರಣದ
ಒಂದು
ಉದಾಹರಣೆಯಷ್ಟೆ.

ಮನೆ, ಮಡದಿ, ಮದಿರೆ ಮತ್ತು ಮಾರುತಿ (ಕಾರು) - ಇವುಗಳು ಜೀವನದ ನಾಲ್ಕು ಮಮಕಾರಗಳು ಎಂದು ಹಿರಿಯ ಕವಿ ತಿರುಮಲೇಶ್ ಲಘುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಪುರುಷಕೇಂದ್ರಿತ ಮಾತು. ಮಹಿಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮಮಕಾರಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಹೊರಟರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್ ಇರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಬಡವರ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಮಾತು ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಣ್ಣಮೊತ್ತದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅವರನ್ನು ಬಡತನದ ಸುಳಿಯಿಂದ ಹೊರತರುವ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್‌ನ ಪಿತಾಮಹರನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಮಹಮ್ಮದ್ ಯೂನಸ್, 'ಬಡತನದ ಜಾಗ ಕೇವಲ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ' ಎಂದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಹಿಳಾಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ, ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಿನಂಶ ಮಹಿಳಾಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಾ ರಾಮಕೃಷ್ಣನ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ 'ಮೇಕಿಂಗ್ ವುಮೆನ್ ಪೇ' ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿಕರ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಿತಾ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ತನಯತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿವರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಮೈಕ್ರೋಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಾಡರಿಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ವಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳದ್ದು. ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದುಬಂದದ್ದು. ಮೂಲತಃ ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯ ಸಬಲೀಕರಣ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎನ್.ಜಿ.ಓ.ಗಳು ಕಟ್ಟಿದವು. ಈ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಭದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಡಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಇಡೀ ಜಾಗವನ್ನು